

ת"פ 3244/06/16 - מדינת ישראל נגד גיל אנגדה, אהרון מאור סויסה, רז חביבית אמיתי רחמים, מרדכי סמואל גוזני, יהושע לוי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 3244-06-16 מדינת ישראל נ' אנגדה (אסיר)
ואח'

בפני
כבוד השופט אהרון משניות
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. גיל אנגדה (אסיר)
2. אהרון מאור סויסה (עציר)
3. רז חביבית אמיתי רחמים
4. מרדכי סמואל גוזני (אסיר)
5. יהושע לוי (עציר)

הנאשמים

גזר דין
(לגבי נאשם 4)

א. כללי

הנאשם 4 (להלן: הנאשם) הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סיוע לסחר
לנשק. מכתב האישום עולה כי הנאשם פעל למציאת קונים לשלושת מטעני החבלה אשר תוכננו והורכבו על ידי על ידי
שאר הנאשמים בפרשה. במסגרת זו, הוא יצר קשר עם נאשם 5 אשר הסכים לרכוש את שלושת מטעני החבלה תמורת
8,000 ₪, ונעצר ע"י המשטרה סמוך לאחר ביצוע העסקה.

עד כה הסתיים משפטם של נאשמים 1 ו-5 בפרשה זו. נאשם 1 הורשע בעבירה של סיוע לייצור נשק, ודינו נגזר ל-18
חודשי מאסר בפועל, אשר 14 מתוכם ירוצו במצטבר לעונש המאשר שנושא נאשם זה, ו-4 חודשים בחופף, וכן ל-12
חודשים מאסר על תנאי. נאשם 5 הורשע בעבירה של נשיאה והובלת נשק, ודינו נגזר ל-21 חודשי מאסר בפועל, ו-15
חודשים מאסר על תנאי.

עתה בא מועד גזר הדין של נאשם 4, ובמסגרת ההסדר בין הצדדים המאשימה עתרה ל-24 חודשי מאסר בפועל, אשר
ירוצו במצטבר לכל עונש אחר שמרצה הנאשם, ביחד עם מאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת של בית המשפט, ואילו
הסנגור לא הוגבל בטיעונו.

ב. טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על נסיבות החומרה במעשיו של הנאשם, ועל עברו הפלילי המכביד. הנאשם מרצה עונש מאסר ממושך בגין עבירות חמורות רבות ומגוונות, ובכללן הובלת נשק, שוד מזוין, התפרצויות ועוד. ב"כ המאשימה ציינה כי יש לשקול לחובתו של הנאשם את העובדה כי ביצע את המעשה נשוא כתב האישום המתוקן בהיותו אסיר מבין כותלי הכלא, כשהוא מהווה חלק משרשרת עבריינית לייצור מטענים ומכירתם. לדבריה, חלקו של הנאשם אשר איתר ומצא קונה למטעני החבלה חמור יותר מחלקו של נאשם 1, אשר חלקו הסתכם במסירת שם בלבד. ב"כ המאשימה ציינה עוד כי הנאשם אינו ירא ממורא החוק, שכן חרף המאסרים הממושכים אותם מרצה, לא היסס להמשיך ולבצע עבירות פליליות מבין כותלי הכלא ועל כן יש להחמיר עמו בענישה מחמירה אשר תגן על הציבור מפני המסוכנות הרבה שנשקפת ממנו.

באשר לנסיבותיו של הנאשם, הפנתה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן וטענה כי לא ברור כיצד בסופו של יום התקבלה המלצה מאת שירות המבחן, שכן למעט סקירת קורות חייו של הנאשם והסברים מצדו לנסיבות ביצוע העבירה, אין כל נתון שיקומי המסביר את המלצת שירות המבחן. ב"כ המאשימה שבה והדגישה כי לנאשם היה ברור כי העסקה אותה ביקש להוציא אל הפועל עשויה לפגוע בחיי אדם, ולכן אין מקום לקבל טענתו לפיה דאג "להוציא" את המטען מידיו של בן דודו, נאשם 2. לדבריה, העונש שנגזר על נאשם 5 אשר הודה והורשע בעבירה של נשיאה והובלת נשק ונידון ל-21 חודשי מאסר הקל עמו יתר על המידה, בשל נסיבות אישיות חריגות, שאינן קיימות בעניינו של נאשם 4, ולכן אין מניעה לגזור עונש חמור יותר על נאשם זה.

לעומת זאת, ב"כ הנאשם הביע בטיעונו תמיהה רבה באשר לתסקיר שירות המבחן אשר לא ציין את היכרותו של השירות עם הנאשם וזאת חרף העבירות הרבות שצבר לחובתו ונסיבות חייו הקשות. באשר לנסיבות ביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם כי יש לאבחן בין נאשם 1 שהורשע בעבירה של סיוע לייצור נשק, עבירה לפי סעיף 144 (ב2) + 31, לבין הנאשם שלפנינו אשר הורשע בעבירה של סיוע לסחר בנשק, עבירה לפי סעיף 144 (ב2) + 31 לחוק. לשיטתו, קיים שוני מהותי בין השניים הנועץ הן בעברם הפלילי והן בחלקם בפרשה, שכן נאשם 1 הוא זה אשר היה אמון על מציאת אדם שירכיב את המטענים וזאת להבדיל מהנאשם אשר חלקו הסתכם בשיחת טלפון אל נאשם 5 בהצעה כי זה יקנה את המטענים. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי חלקו של הנאשם הוא הזניח ביותר שכן אין לו קשר למטענים ובנוסף נאשם 5 יכול היה לסרב להצעתו. ב"כ הנאשם לא חלק על הנזק הפוטנציאלי אשר היה טמון בביצוע העבירה על ידי הנאשם וכפי שכבר פורט בהרחבה דיה בענינים של שאר הנאשמים.

באשר לנסיבותיו של הנאשם, טען בא כוחו כי סיפור חייו הינו קשה מנשוא. מדובר בנאשם אשר בהיותו ילד היה עד לרצח בתוך ביתו, ועל רקע זה הוצא מביתו למשפחה מאמצת, אשר בהמשך התנערה מאחריות כלפיו ומאז מנסה הנאשם לשרוד ולהתמודד עם קשיים רבים ובעיקר כלכליים. באשר למצבו כיום טען בא כוחו של הנאשם כי חרף היותו מאחורי סורג ובריה, משתדל הנאשם לסייע לאמו החולה המתפרנסת בדוחק רב, וכי בשלה העת לתפנית בסיפור חייו אשר ישרת גם את האינטרס הציבורי, תוך השתת עונש מאסר שירוצה בחופף לעונש שהוא מרצה כיום.

ג. דיון והכרעה

לא יכולה להיות מחלוקת על חומרת העבירה שבה הורשע הנאשם המגלמת בחובה פוטנציאל של מסוכנות לביטחון המדינה ואזרחיה, אשר למרבה המזל לא מומש בגין אי השלמת העסקה. כך למשל נאמר בע"פ 5913/11 **תאר הייבי** נגד **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.9.2012) כי .."עבירות של סחר בנשק הן עבירות חמורות ביותר - המאיימות על שלום הציבור ומהוות "שמן" על גלגליה של פעילות עבריינית אחרת". במקרה שבפניי בחר הנאשם לסייע בסחר המטענים על ידי יצירת קשר עם נאשם 5 אשר סוכם עמו כי ירכוש את המטענים. העובדה כי הנאשם מרצה מאסר בפועל מוסיפה נופך של חומרה להתנהלותו, מפני שהיא מלמדת על כך שהנאשם לא למד לקח מהעונשים שהוטלו עליו עד כה, והוא ממשיך בהתנהגותו העבריינית גם מתוך כותלי הכלא, שאמורים להיות מעוז של משטר ומשמעת.

בשונה מטענות ב"כ הנאשם, אני סבור כי חלקו היחסי של הנאשם דנן בפרשה קשה זו, אינו נופל מחלקו של נאשם 1. אכן, נאשם 1 היה מי שסייע לאסיר אחר להוציא אל הפועל תכנית מסוכנת של ייצור מטעני חבלה, אך בהמשך הדרך פעל הנאשם לשווק את המטענים הללו ולהוציאם למכירה, תוך שהוא נוטל חלק פעיל בקביעת המחיר של המטענים. בכך היה נאשם 4 לחוליה נוספת בשרשרת עבריינית מתוכננת ומאורגנת, ותרומתו לביצוע העבירה אינה פחותה מתרומתו של נאשם 1.

אציין עוד כי הטענה לפיה הנאשם ביצע את העבירה מפני שרצה לסייע לבן דודו, נאשם 2 להיפטר ממטעני החבלה, אשר הובאה בשמו בתסקיר המבחן, ונאמרה גם ע"י בא כוחו, מעוררת תמיהה, מפני שהשגת מטרה זו לא חייבה בהכרח את מכירת המטענים לאדם אחר, על כל הסכנה הרבה הכרוכה בכך. אין בטענה זו כדי להקל עם הנאשם ולהפחית מחומרת מעשיו, ולכן נדרשת ענישה משמעותית שתהלום את חומרת העבירה, ותיתן ביטוי לתרומתו של הנאשם לביצוע התוכנית תוך מודעות לאפשרות שהמטענים עלולים להגיע לידיים עוינות.

אשר לרמת הענישה הנוהגת, ניתן ללמוד עליה מעיון בפסיקה שהובאה בגזר דינו של נאשם 1, שהורשע באותה עבירה שבה הורשע הנאשם שלפנינו, אף כי בחלופה של סיוע לייצור נשק, בשונה מהנאשם דנן שהורשע בעבירה של סיוע לסחר בנשק. העונש המרבי בשתי החלופות זהה, ולכן באופן עקרוני, הפסיקה שהובאה שם יפה גם לענייננו. ובכל זאת, אזכיר פסק דין נוסף - ע"פ 4407/16 **מקסים צרננקו וזאב גולוד** נגד **מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 9.3.2017) שבו נדון עניינם של המערערים אשר הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סחר בנשק וסיוע לסחר בנשק, בכך שקשרו קשר עם אחרים - חיילים ששירתו בחיל הנדסה קרבית לסחור בלבנות חבלה תמורת תשלום כספי משמעותי. במסגרת זו, אכן נמכרו שתי לבנות חבלה, בשתי הזדמנויות שונות, שבאחת מהן נוסף גם פתיל רועם המכיל חומר נפץ לסוכן משטרתי, בתמורה לסכום משמעותי.

בית המשפט המחוזי גזר על המערערים, נעדרי עבר פלילי, 42 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון קיבל את הערעור והפחית את עונש המאסר ל 34 חודשי מאסר בפועל, כשהטעם העיקרי לכך הוא עונש קל יותר במידה ניכרת, שנגזר בבית דין צבאי על מעורבים אחרים בפרשה, בשים לב לעיקרון אחידות הענישה. אולם ראוי לציין כי המערערים בערעור האמור הורשעו בעבירות חמורות יותר מהעבירה היחידה שבה הורשע הנאשם דנן.

בסופו של דבר, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, נראה כי מתחם העונש ההולם הראוי לעבירה ונסיבותיה הוא בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד ל 28 חודשי מאסר בפועל, כפי שנקבע בעניינו של נאשם 1, שדינו נגזר בבית משפט זה לפני

לחובתו של הנאשם יש לשקול אפוא את עברו המכביד, וכן את חומרת העבירה שביצע וביתר שאת את העובדה שהעבירה בוצעה בין כותלי הכלא, כשהנאשם מרצה עונש מאסר ממושך בעקבות הרשעתו בעבירות חמורות אחרות, אשר לא היה בו כדי להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו, לדרך העבריינית שבה למרבה הצער הלך מנעוריו.

מנגד, לא ניתן להתעלם מנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, כפי שהן עולות מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו. הנאשם היה עד בגיל צעיר מאוד לרצח דודו, אשר אחריו הוחלט להוציא את הנאשם מביתו ולהעבירו למשפחה מאמצת, אשר בשלב מסוים מאסה בנאשם והחליטה להעבירו לפנימייה. בהמשך, הנאשם מצא עצמו במלחמת הישרדות יום יומית, ללא מסגרת משפחתית תומכת, ובנוסף, נפצע בתאונת דרכים אשר גדעה את פרנסתו והובילה אותו בין היתר להסתככות בפלילים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מבין את חומרת העבירה וכי ברצונו לשוב ולנהל אורח חיים נורמטיבי. לכן המליץ בסופו של דבר להשית על הנאשם תקופת מאסר קצרה אשר תרוצה בחופף למאסרו הנוכחי.

לזכותו של הנאשם יש לשקול גם את העובדה שהודה, ובכך לא רק חסך זמן שיפוטי יקר אלא גם נטל אחריות על מעשיו. שקלתי גם את עדותה הנרגשת של אמו הביולוגית של הנאשם, אישה חולנית שסבלה רבות בחייה, והתרשמתי כי היא אכן זקוקה לעזרתו של הנאשם. עיינתי גם במכתב שהוגש על ידי גיסו של הנאשם נ/ע1, ובמכתב שהוגש על ידי הנאשם עצמו נ/ע2 בו הוא מגולל את מסכת חייו הקשה ומביע חרטה על ביצוע מעשיו. הנאשם הביע חרטה גם בעל פה בדברו האחרון, והתרשמתי כי כנים דבריו.

סוף דבר, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, ואת השיקולים לקולא ולחומרה שפורטו לעיל, לרבות את עיקרון אחידות הענישה, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 18 חודשי מאסר בפועל, כאשר 13 חודשי מאסר מתוכם ירוצו במצטבר לכל מאסר אותו מרצה הנאשם ו-5 חודשים ירוצו בחופף לעונש המאסר אותו הוא מרצה כיום.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור בתקופת התנאי עבירה בנשק מסוג פשע.
- ג. בנסיבות העניין, נוכח העובדה שלא נטען כי הנאשם קיבל תמורה כלשהיא למעשיו, ובשים לב למאסר הממושך שעוד נותר לנאשם לרצות, לא ראיתי מקום לגזור על הנאשם קנס כספי.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ז, 20 יולי 2017, בהעדר הצדדים.